L’ALIANÇA FRANCESA I EL MUSEU DEL CINEMA.

Cultura | 03/02/2009 | 11:57

La primera sessió es portarà a terme aquest dimecres dia 4 de febrer a les 20.00 hores.

Aquest mes de febrer l’Aliança Francesa i el Museu del Cinema han programat una nova mostra de Cinema Africà. El cicle aquest any es dedicarà al documental musical, tractant sobre quatre grans exponents de la música africana contemporània, Cheb Mami, Ali Farka Toure, Ray Lema i Boubacar Traoré.

La primera sessió es portarà a terme aquest proper dimecres dia 4 de febrer a les 20.00 hores i es projectarà el documental Cheb Mami. Le môme (Cheb Mami, el vailet) de Rabah Mezouane (França,1996) 52' VOSE, un documental que ens mostra com es va anar forjant la figura de Cheb Mami un referent inaludible de la Música Raï. El documental ens mostra també la importància d’aquesta música com a element reivindicatiu.

El nord de Mali, al llac del Níger, són els espais que visitarem en el segon dels documentals, el dimecres 11 a la mateixa hora i lloc, Une visite à Ali Farka Toure (Una visita a Ali Farka Toure) de Marc Huraux (França, 2000) 52' VOSE, un viatge en el paisatge i el petit univers que ha servit d’inspiració al bluesman del desert Ali Farka Touré, un artista que sempre ha conjuntat perfectament el blues i el soul amb les arrels tradicionals del seu territori més proper i afí.

En una mostra de documental musical Africà no hi podia faltar Ray Lema, a Ray Lema. Tout partout partager repassarem la trajectòria d’una de les figures més emblemàtiques de la música africana a tot el món. Obert a tots els gèneres, domina tots els estils, pianista i compositor insaciable, Ray Lema ha esdevingut un mite vivent de la música africana, el dia 18 es podrà gaudir d’aquest documental.

La mostra es clausurarà, el dimecres dia 25 de febrer a les 20.00 hores al Museu del Cinema, amb la curiosa història de Boubacar Traoré, Je chanterai pour toi (Cantaré per a tu) de Jacques Sarasin (França, 2002) 80’ VOSE, un cantant que durant els anys 60 esdevé molt famòs a Mali canntant cançons independentistes a la ràdio. Tota la joventut adora els seus ritmes i els balla arreu, però aquests ritmes només s’emeten per la ràdio i Traoré es veu obligat a penjar la guitarra. Es posa a treballar de sastre i de venedor per mantenir la família. Uns anys després, exiliat a França, comença a treballar en la construcció i canta en les residències d'immigrants dels voltants de París. A Mali el donen per mort, fins que un productor escolta un enregistrament antic.

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/11160-lalianca-francesa-i-el-museu-del-cinema.htm